

PER MOLT QUE EL FÍSIC SIGUI DIFERENT...

Hi havia una vegada un grupet de tres noies i un altre de sis noies. Les nou anaven a la mateixa classe. Però també hi havia una nena nova que es deia Estefani que sempre anava sola. El seu físic no era igual que el de les altres noies, era més baixa, més gordeta i la seva pell era més fosca.

Ninguna de les noies volia seure amb ella, anar amb ella en grups de treball...

Un dilluns pel mati el professor de català ens va dir que teníem que fer grups de quatre, al grup de les tres noies evidentment els hi faltava un/a, i al grupet de sis, havien de marxar del grup dues noies. Però aquest no era el problema, el problema era que ningú volia que entres ni que marxés gent. El grup de tres van estar rumiant i van dir: "Si el seu color de pell es diferent al nostre no passa res potser es una noia magnífica." Les tres noies estaven d'acord i així van fer, la van agafar. Ja eren quatre. Les del altre grup van sortir dues voluntàries per marxar amb dos nois. El problema estava resolt. A dos quarts de sis van anar a casa de l'Estefani a fer el treball. No es van arrepentir de haver agafat a la Estefani, per això van quedar a dos quarts de deu de la nit a la porta del cinema.

A la hora en punt ja estaven totes en el cinema.

A les dotze la Maria (una del grup) va mirar el mòbil i va veure la Cristina (una noia del altre grup) l'hi va enviar un missatge que deia: " Sou unes frikis." Sense dir res a les altres li va respondre: " Més val ser frikis però nosaltres em tingut la oportunitat de conèixer a una noia diferent a nosaltres i molt bona persona." Les del altre grup van estar rumiant i pensaven igual que la Maria. Al dia següent el grup de la Cristina el si va donar les seves disculpes i des de aquell dia totes ja eren bones amigues.